

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39

Motivation for Selecting to Play Gymnastics of Gymnastics Athletes in the 39th National Games

ราชวัตร แก้วปัญญา วัฒนา สุทธิพันธุ์ นำชัย เลวัลย์

RAJABHAT CHIANGMAI
Research Journal

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39

Motivation for Selecting to Play Gymnastics of Gymnastics Athletes in the 39th National Games

ราชวัตร แก้วปัญญา* วัฒนา สุทธิพันธุ์** นำชัย เลวัลย์***

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 จำนวน 167 คน เป็นนักกีฬายิมนาสติกศิลป์จำนวน 100 คน นักกีฬายิมนาสติกลีลาจำนวน 33 คน และนักกีฬาแอโรบิกยิมนาสติกจำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงหาความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 แรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกศิลป์ กีฬายิมนาสติกลีลา และกีฬาแอโรบิกยิมนาสติก ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกศิลป์ กีฬายิมนาสติกลีลา และกีฬาแอโรบิกยิมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกศิลป์ กีฬายิมนาสติกลีลา และกีฬาแอโรบิกยิมนาสติก ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกศิลป์ กีฬายิมนาสติกลีลา และกีฬาแอโรบิกยิมนาสติก ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติก นักกีฬายิมนาสติก

* บัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ผู้วิจัย

** รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประธานควบคุมปริญญาโท

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรรมการควบคุมปริญญาโท

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the Motivation for Selecting to play Gymnastics of Gymnastics athletes in the 39th national games. The subjects of 167, Men Artistic Gymnastics 100 persons, Rhythmic Gymnastics 33 persons and Aerobic Gymnastics 34 persons. The thing was used for Integration results is questionable form which researcher have created and analyzed results by Distributing Frequency, Percentage, Standard deviation, and T-test.

The results

1. Motivation for selecting to play Gymnastics of Gymnastics Athletes in the 39th National games is intrinsic motivation and extrinsic motivation are very good quality for both.
2. Motivation for selecting to play Gymnastics of Gymnastics Athletes in the 39th National games more than men and women players were not different.
3. Motivation for selecting to play Gymnastics of Gymnastics Athletes n the 39th National games who have an experience less than 4 years with Athletes in who have an experience more than 4 years results aren't different.

Keywords : Motivation for selecting to play Gymnastics of Gymnastics Athletes in the 39th National games

บทนำ

จากคำกล่าวที่ว่า “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ” นั้น เป็นคำกล่าวที่มักได้ยินกันบ่อยครั้งในการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งคำกล่าวที่ “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ” นี้เป็นเนื้อเพลงบางส่วนของเพลงกราวกีฬาสำหรับความหมายของคำว่า “กีฬา” ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 หมายถึงกิจกรรม หรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อความแข็งแรงของร่างกายหรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต ดังนั้นคำกล่าวที่ว่า “กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ” ก็จะหมายถึง กิจกรรม หรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อความสมบูรณ์ของร่างกาย และจิตใจ กิจกรรม หรือการเล่นนั้นเสมือนเป็นยาที่ดีที่สุดที่ใช้แก้ หรือป้องกัน หรือบำรุงร่างกาย และจิตใจของบุคคลที่กระทำกิจกรรม หรือการเล่นกีฬานั้น จากความหมายดังกล่าวประชาชนภายในประเทศจะได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดจากการเล่นกีฬา อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งก็เป็นที่แน่ชัดว่าประชาชนภายในประเทศจะมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน งบประมาณที่รัฐบาลต้องจัดสรรเพื่อดำเนินการในการรักษาดูแลสุขภาพผู้ป่วยที่มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ไม่ดีของประชาชนในแต่ละปี ก็จะใช้งบประมาณที่น้อยลง และงบประมาณในส่วนที่ไม่ได้ใช้นี้รัฐบาลก็สามารถนำมาจัดสรรในด้านอื่นๆ เพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไป

ทางผู้จัดทำได้เล็งเห็นความสำคัญของนักกีฬายิมนาสติกที่ได้เข้าฝึก ณ ศูนย์ฝึกกีฬาต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร จึงได้ศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬาเหล่านี้เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาพัฒนากีฬายิมนาสติกต่อไป นักจิตวิทยาการกีฬา (สีบสาย บุญวีร์บุตร. 2541: 52) ได้ให้คำจำกัดความ “แรงจูงใจ” (Motivation) ไว้ว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือประพฤติ (Direction and Intensity) ในการเลือก คงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ และจากคำจำกัดความดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าการที่จะเลือกเล่นกีฬาประเภทใด ย่อมมีสาเหตุเกิดขึ้นจากภายในจิตใจ และภายนอกของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจ และเป้าหมายในการเล่นกีฬาที่แตกต่างกัน

และมีความคงไว้ของพฤติกรรมการเล่นที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่ามีความมุ่งมั่นในการเล่นกีฬาเช่นกัน การที่จะสนับสนุนส่งเสริมการเล่นกีฬานักกีฬาต้องรู้ถึงความต้องการ และเหตุผลแท้จริงในการเล่นกีฬานั้น และต้องหาเหตุผลในการที่จะป้องกันการหยุดหรือการเลิกเล่นกีฬานักกีฬาด้วย

กีฬายิมนาสติกศิลป์ชายเป็นกีฬาที่ผู้วิจัยมีความถนัด และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาประเภทนี้อย่างมาก กล่าวคือผู้วิจัยเป็นนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ชายทีมชาติไทยและในระดับต่างๆ เป็นผู้ฝึกสอน เป็นผู้ตัดสิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถมองเห็นคุณค่า และความสำคัญของกีฬายิมนาสติกที่มีต่อพัฒนาการของเยาวชนประชาชนในด้านการศึกษา อาชีพส่วนตัว และสังคม

จากประสบการณ์การเกี่ยวข้องกับกีฬายิมนาสติกดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักว่านักกีฬายิมนาสติกในประเทศไทยในปัจจุบันมีจำนวนผู้เป็นนักกีฬามีน้อยลงดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 และจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเป็นนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ชายทีมชาติไทย ซึ่งอยู่ในความดูแลของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยก็ต้องการทราบว่านักกีฬายิมนาสติกศิลป์ นักกีฬายิมนาสติกลีลา และนักกีฬาแอโรบิกยิมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 นี้มีแรงจูงใจใดในการเล่นกีฬายิมนาสติก เพราะจากประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬายิมนาสติกที่ผ่านมา ผู้วิจัยประสบปัญหาในด้านสถานที่ฝึกซ้อม และอาการบาดเจ็บ และการได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความมานะพยายาม มีความอดทน มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความมุ่งมั่นตั้งใจอย่างจริงจัง จึงมีความจำเป็นต้องการศึกษาถึงแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬาด้วย เพื่อเป็นการสร้างนักกีฬา หรือสร้างทีมกีฬาเป็นไปด้วยความสมบูรณ์ และได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความตั้งใจในการฝึกซ้อมเพื่อเป้าหมายแห่งความสำเร็จที่จุดใจตนเองอยู่ อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย และตัวนักกีฬาเอง อีกประการหนึ่งผู้วิจัยก็จะใช้เหตุแห่งปัจจัยดังกล่าวเป็นแรงจูงใจช่วยให้นักกีฬายิมนาสติกทุกท่านรวมทั้งผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และผู้ที่สนใจในกีฬายิมนาสติกนี้ให้มีความสนใจในกีฬายิมนาสติกอย่างมีเป้าหมาย และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการทุ่มเทกำลังกาย และกำลังใจในกีฬายิมนาสติกอย่างเต็มที่ เพื่อไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จของนักกีฬาในการเล่นกีฬายิมนาสติกยิมนาสติกศิลป์ ยิมนาสติกลีลา และแอโรบิกยิมนาสติก ต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬาจำแนกตามเพศ และตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 และทราบถึงความแตกต่างของแรงจูงใจของนักกีฬาตามเพศ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการกีฬายิมนาสติก เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ครูผู้สอนพลศึกษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้านี้ไปใช้ในการพัฒนางานกีฬายิมนาสติก และส่งเสริมการเล่นกีฬายิมนาสติกในโอกาสต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโยมยิมนาสติกศิลป์ นักกีฬาโยมยิมนาสติกลีลา และนักกีฬาแอโรบิกโยมยิมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 และมีนักกีฬารวมทั้งสิ้น 167 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชายจำนวน 62 คน และนักกีฬาโยมยิมนาสติกหญิงจำนวน 105 คน โดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แยกตามชนิดกีฬา ดังนี้ นักกีฬาโยมยิมนาสติกศิลป์จำนวน 40 คน นักกีฬาโยมยิมนาสติกลีลาจำนวน 30 คน และนักกีฬาแอโรบิกโยมยิมนาสติกจำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 ประสบการณ์ในการเล่นโยมยิมนาสติก แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ
 - 1.2.1 น้อยกว่า 4 ปี
 - 1.2.2 ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป
 - 1.3 ประเภทกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 39
 - 1.3.1 นักกีฬาโยมยิมนาสติกศิลป์
 - 1.3.2 นักกีฬาโยมยิมนาสติกลีลา
 - 1.3.3 นักกีฬาแอโรบิกโยมยิมนาสติก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมยิมนาสติก

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมยิมนาสติกตามประเภทกีฬาโยมยิมนาสติก
2. ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมยิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬาที่เล่นโยมยิมนาสติกศิลป์ นักกีฬาโยมยิมนาสติกลีลา นักกีฬาแอโรบิกโยมยิมนาสติก และผู้ฝึกสอน

3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวិเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์พิจารณา
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ชาย หญิง จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่ นักกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97
8. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักกีฬากลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำไปเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจภายใน และภายนอกในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติก โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบความเรียง (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550: 69) ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าระหว่าง 4.50-5.00
มาก	มีค่าระหว่าง 3.50-4.49
ปานกลาง	มีค่าระหว่าง 2.50-3.49
น้อย	มีค่าระหว่าง 1.50-2.49
น้อยที่สุด	มีค่าระหว่าง 1.00-1.49
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2
5. นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถามมาเรียบเรียงข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักกีฬาโยมนาสติกศิลป์ โยมนาสติกลีลาและแอโรบิกโยมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ทั้งสิ้น 120 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 39.16 และเป็นเพศหญิงจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 60.83 มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และมีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25
2. คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติก ของนักกีฬาโยมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.83
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68
3. คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกของนักกีฬาโยมนาสติก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 แยกตามตัวแปร มีดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรด้านเพศ มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกของ นักกีฬาโยมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 แยกเป็นรายด้านคือ ด้านแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = 0.88) และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (S.D. = 0.85) และด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 (S.D. = 0.90) และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 (S.D. = 0.87)
 - 3.2 ตัวแปรด้านประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกของนักกีฬาโยมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 แยกเป็นรายด้าน คือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) นักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี 4.31 (S.D. = 0.85) และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา โยมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 (S.D. = 0.81) และด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มีนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D. = 0.91) และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = 0.86)
4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกของนักกีฬา โยมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีดังนี้
 - 4.1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกของนักกีฬาโยมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกไม่แตกต่างกัน
 - 4.2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาโยมนาสติกของนักกีฬาโยมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างนักกีฬาโยมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี และนักกีฬา โยมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาโยมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬาโยมนาสติก ไม่แตกต่างกัน

5. สำหรับข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามปลายเปิดจากแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กีฬายิมนาสติกเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการแข่งขัน ทั้งประเภททีม และประเภทเดี่ยวเป็นกีฬาที่ทำหายน่าสนใจ เป็นพื้นฐานของทุกชนิดกีฬาที่มีความสวยงาม ปนความแข็งแรงในตัว มีสุขภาพแข็งแรง ร่าเริงสดใส มีไหวพริบปฏิภาณคล่องแคล่วว่องไว ชุดสวมใส่แข่งขัน มีความงดงามอยากมีโอกาสสวมใส่ มีรุ่นพี่นักกีฬาทีมชาติที่เป็นตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จจึงมีความใฝ่ฝัน ที่อยากจะเป็นนักกีฬาทีมชาติเหมือนรุ่นพี่ และมีโอกาสได้เป็นตัวแทนนักกีฬายิมนาสติกตามสังกัดต่างๆ ที่ตนเองสังกัดอยู่ไปแข่งขันในจังหวัดต่างๆ รวมทั้งตัวแทนประเทศไทยไปแข่งขันในระดับเอเชีย และระดับโลก

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ในด้านแรงจูงใจภายในจะเห็นได้ว่า นักกีฬามีแรงจูงใจภายในสำหรับการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬายิมนาสติกต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และทักษะเก่าๆ ในกีฬายิมนาสติกอย่างถูกต้อง ต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง นักกีฬามีความสนุกเพลิดเพลินในการเล่นกีฬายิมนาสติกต้องการทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายจากกีฬายิมนาสติก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ นักกีฬาต้องการประสบความสำเร็จในกีฬายิมนาสติก และมีบุคลิกภาพรูปร่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โรเบิร์ต และคณะ (Robert; et al. 1995: 265) ที่พบว่า นักกีฬาเยาวชนชาย และเยาวชนหญิงมีความสนุกสนานในการเล่นกีฬามากนั้น เกิดจากการมีแรงจูงใจภายในสูง นั้นแสดงว่าแรงจูงใจภายในเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬา จะเห็นได้ว่าความสนุกสนานการมีส่วนร่วมกับเพื่อน ความท้าทายของกีฬาเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักกีฬาในการเลือกเล่นกีฬา นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดที่สนับสนุนผลการวิจัยดังกล่าวของ ไรอัน และคณะ (Ryan; et al. 1997: 337) ที่กล่าวว่า ความรักความต้องการ และความท้าทายของการเล่นกีฬามีผลโดยตรงต่อการคงไว้ซึ่งแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬานั้นก็เท่ากับว่ากิจกรรมกีฬาที่ทำหายน่าความสามารถของนักกีฬาก็มีผลโดยตรงกับแรงจูงใจภายในของนักกีฬาเช่นกัน และจากการที่กีฬายิมนาสติกเป็นกีฬาที่ทำหายน่าความสามารถของนักกีฬา มีความสนุกสนาน ความสวยงามท้าทายความสำเร็จ นักกีฬาต้องมีความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อม และแข่งขันซึ่งเป็นแรงจูงใจของนักกีฬาที่เก่ง หรือนักกีฬาที่มีความสามารถสูง (Weiss; & Chaumeton. 1992: 79) นั้นแสดงว่าแรงจูงใจภายในมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแสดงออกในการเล่นกีฬาของนักกีฬา ความสนุกสนานการมีส่วนร่วมกับเพื่อนความท้าทายของกีฬาเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของนักกีฬานี้ก็จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกมาประสบความสำเร็จได้ดี และก็เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักกีฬาในการเลือกเล่นกีฬาด้วยเช่นกัน

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ในด้านแรงจูงใจภายนอก จะเห็นได้ว่า นักกีฬามีแรงจูงใจภายนอกสำหรับการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬายิมนาสติกชอบสังคมกีฬายิมนาสติกต้องการเป็นที่ยอมรับ

ในสังคมได้พบปะผู้คนในสังคมมากขึ้นได้มีโอกาสไปสถานที่ต่างๆ และอยากมีเกียรติประวัติส่วนตัวที่ดีเด่น ซึ่งสอดคล้องกับ ไทเลอร์ และลูซาน (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทุไทย. 2542: 11; อ้างอิงจาก Taylor; & Luthan. 1959) ที่ว่า แรงจูงใจที่เกิดจากแรงผลักดันภายนอก หรือสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล ชื่อเสียง การยกย่อง เป็นต้น แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการของสังคม นักกีฬาก็เป็นบุคคลที่มีความรู้สึก มีความต้องการพื้นฐานเช่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่วไป ดังที่ มาสโลว์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 160-161; อ้างอิงจาก Maslow, Abraham. 1970: unpagged) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่า มนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยเริ่มจากความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิการ (Safety needs) ความต้องการความรัก และส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Needs for Self Actualization) จากความต้องการที่ มาสโลว์ กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่าความต้องการในขั้นที่หนึ่ง สอง และสามนั้นเกิดจากปัจจัยภายนอกจิตใจ แต่ความต้องการขั้นที่สี่ และห้า ของมาสโลว์นั้นเกิดขึ้นจากภายในจิตใจ ซึ่งก็สอดคล้องกับการที่นักกีฬามีแรงจูงใจภายนอกต้องการรับรางวัลหรือชัยชนะจากการแข่งขัน การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นในสังคม และการปรารถนาที่จะได้รับสิ่งตอบแทนหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาอย่างเต็มความสามารถ ที่กล่าวมานั้นเกิดจากแรงจูงใจภายนอกที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมตามความต้องการของนักกีฬา และการที่นักกีฬาเลือกเล่นกีฬาก็มีปัจจัยหรือสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้วยเช่นกัน

3. เพศ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง พบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกไม่แตกต่างกัน จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทางด้านแรงจูงใจภายในนักกีฬาชายเชื่อว่ากีฬายิมนาสติกมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีบุคลิกภาพ รูปร่างที่ดี ต้องการประสบความสำเร็จ และต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬายิมนาสติกอย่างถูกวิธี ส่วนนักกีฬาหญิงก็เชื่อว่ากีฬายิมนาสติกมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีบุคลิกภาพรูปร่างที่ดี และต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬายิมนาสติกอย่างถูกวิธี สำหรับทางด้านแรงจูงใจภายนอก พบว่า นักกีฬายิมนาสติกชายชอบกลุ่มสมาชิกกีฬายิมนาสติก ได้พบปะผู้คนในสังคมอื่นๆ มากขึ้น ต้องการพัฒนาทักษะกีฬายิมนาสติกให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไปสู่ระดับนานาชาติ ส่วนนักกีฬายิมนาสติกหญิงต้องการเป็นที่ยอมรับทางสังคม ต้องการมีเกียรติประวัติที่ดีเด่น ต้องการพัฒนาทักษะกีฬายิมนาสติกให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไปสู่ระดับนานาชาติ และได้พบปะผู้คนในสังคมอื่นๆ มากขึ้น จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักกีฬาชายมีแรงจูงใจภายในที่ไม่แตกต่างจากนักกีฬาหญิงคือ ต้องการเป็นที่ยอมรับ และมีส่วนร่วมในสังคม ชอบที่จะมีโอกาสได้ไปในสถานที่ต่างๆ และพบปะผู้คนในสังคมอื่นๆ มากขึ้น ซึ่ง ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อม และแข่งขันนั้น ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ ความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้ผู้อื่นยอมรับความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง และความปรารถนาที่จะเอาชนะจากการที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรินยา สาสี (2552 : 65) ที่พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2551 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552 : 71) ที่พบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติก

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกไม่แตกต่างกัน จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทางด้านแรงจูงใจภายในนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี และตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจที่ไม่แตกต่างกันคือ ต้องการเรียนรู้ทักษะยิมนาสติกอย่างถูกวิธี อยากมีรูปร่างที่ดี มีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และต้องการประสบความสำเร็จในกีฬายิมนาสติก ส่วนทางด้านแรงจูงใจภายนอกพบว่า ต้องการมีส่วนร่วมในทีม ได้พบปะกับผู้คนในสังคมอื่นๆ มากขึ้น ต้องการพัฒนากีฬายิมนาสติกให้ดียิ่งขึ้นเพื่อไปสู่ระดับนานาชาติ และต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม สำหรับแรงจูงใจของนักกีฬายิมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีความต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬายิมนาสติกอย่างถูกวิธี ต้องการประสบความสำเร็จในกีฬายิมนาสติก อยากมีบุคลิกภาพที่ดี และมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักกีฬายิมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านคือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก พบว่า แรงจูงใจภายในมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกสูงกว่าแรงจูงใจภายนอก สำหรับนักกีฬายิมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า นักกีฬายิมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายใน และภายนอกอยู่ในระดับมาก ส่วนนักกีฬายิมนาสติกที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬายิมนาสติกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายใน และภายนอกอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: 68) ที่อภิปรายไว้ว่า แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่นักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

แรงจูงใจมีความสำคัญ และเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นในการเลือกกิจกรรมกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการ และความปรารถนาของนักกีฬาในการเลือกเล่นกีฬา แต่แรงจูงใจทั้งภายใน และภายนอกก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น ยังมีองค์ประกอบในส่วนอื่นอีก ที่ผู้ฝึกสอนต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬาให้มีศักยภาพในการเล่นกีฬา แม้แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬายิมนาสติกก็ควรให้การสนับสนุนส่งเสริมนักกีฬายิมนาสติกอย่างต่อเนื่องมีการจัดการแข่งขันส่งเสริมเยาวชนตลอดทั้งปี ส่งเสริมพัฒนาการของผู้ฝึกสอนให้มีศักยภาพในระดับประเทศ และระดับสากลตามลำดับ สำหรับแรงจูงใจนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนากีฬาแต่ละประเภท ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนางานการกีฬาของชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกทั้ง 3 ชนิดกีฬาของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับเยาวชน และระดับประเทศ

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคัพเจียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพครั้งที่ 7. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ฉบับเต็ม.
- จรินยา สาลี. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2551. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โป้คลั่ง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทเวศร์ พิริยะพจนท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทรีไทย. (2542). จิตวิทยา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สีบสาย บุญวีระบุตร. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Robert, G.C; et al. (1995). *Participation Motivation in Italian Youth Sport*. The Sport Psychology. 9(3). 265-281
- Ryan, R.M; et al. (1997). *Intrinsic Motivation and Exercise Adherence*. Journal of Sport Psychologist. 28:335-354.
- Weiss, M.R; & Chaumeton, N. (1992). *Motivation in Sport*. In T.S Horn (Ed.) *Advance in Sport Psychology*. Champaign, IL; Human Kinetics Publishers, Inc.

บทปริทรรศน์

บทความเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39

โดย รศ.ดร.เกตุมณี มากมี

บทความเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นทั้งนักกีฬายิมนาสติกทีมชาติไทย เป็นผู้ฝึกสอน และเป็นผู้ตัดสิน ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในด้าน “แรงจูงใจ” ที่เป็นผลให้นักกีฬายิมนาสติกตัดสินใจที่จะทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมเพื่อเลือกเล่นกีฬายิมนาสติก ในหลักการทางจิตวิทยาแล้ว แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเนื่องมาจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นแรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม ในท้ายบทความนี้ได้สรุปว่านอกจากแรงจูงใจภายในแล้วแรงจูงใจภายนอกก็ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกครั้งนี้เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ ดังนั้นหากนักกีฬามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองโดยกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุศักยภาพสูงสุดไม่ใช่เพราะคาดหวังผลที่รางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ น่าจะเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝัง ให้ทั้งผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน ส่งเสริมให้นักกีฬาเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ <http://th.wikipedia.org> (10/8/2011)

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง
3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการทำงาน
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน
8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง